

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نېاشد تن من مېباد بدین بوم و بر زنده یک تن مېباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Literary - Cultural

ادبی - فرهنگی

اسماعیل هوشیار

۰۹ دسمبر ۲۰۱۱

عطف به این نوشته !

تفاوت با ادب و بی ادب خلاف تصور عامه لزوماً در دانستن و یا ندانستن فحش و کلمات رکیک نیست، بلکه بیشتر در استفاده و یا اجتناب از آنهاست!

<http://www.pezhvakeiran.com/page1.php?id=37648>

نظر به این که طرح چنین موضوعی درلینک بالا حتماً دلایلی دارد که من عوام نمی فهمم پس حتماً مهم است. حتماً مهم نیست مخاطب کیست! مطلب کوتاه و جالب است فقط نگاهش چند گرای "سیاسی، اجتماعی" تفاوت دارد با آنچه که من درگیرش هستم! طی این چند سال در اشکال مختلف ترش کردن خیلی ها را از دست خودم و کلمات معصوم دیدم خیلی ها که مؤدبند و با سواد... ولی!؟

کلمه رکیک یعنی چه؟ کلمه را خودمان یعنی انسان ساخته است و یا از زمین و خاک استخراج شده است؟ برفرض مثال اگر هنگام عقد این قراردادها مثلاً به دیوار می گفتند کون و باسن را می گفتند دیوار....! آنوقت کدام رکیک است؛ دیوار من و یا کون بقیه؟ مشکل در کلمات نیست مشکل در ادب و جنوب و شمال شهری هم نیست تمامی کلمات با هر معنی در جای درست خودشان قرار دارند. این ما هستیم که هنوز هم مثل گذشتگان در فقر فرهنگی مفرط، کلمات را بار ارزشی رکیک و ادبی و اینها... می دهیم. هیچ کلمه ای رکیک نیست این ما هستیم در زهدمان کلمات را رکیک می بینیم و طبقه بندی می کنیم. همین "کون رکیک" اگر وظیفه اش را در ارگانیسم انسان انجام ندهد آنوقت می بینی چه به روزمان می آید؟ پس نه تنها رکیک نیست بلکه ارزشمند و مقدس است! با کلمات به شکلی قراردادی فقط منظور بیان می شود. انسان دوران غارنشینی هم تکلم خودش را داشت، ولی به دلیل سادگی ذهنش بار اضافی ارزشی روی کلمه سوار نمی کرد!

فرهنگ ایرانی، اسلامی یا اسلامی ایرانی، تاریخچه جالبی در این زمینه دارد. در فاز سیاسی یکی از رایج ترین و بدترین مارکهای حکومت اسلامی به مخالفانش و از جمله مجاهدین استفاده از همین فرهنگ "مثلاً رکیک" بود مثل این که در خانه های تیمی مجاهدین وسایل ضد بارداری کشف کرده اند. این را که اکثر عوام می شنید بر سر "ایمان

خوبش" می لرزید ؛ حتی بدتر از بید . درحالی که داشتن و استفاده از وسایل ضد بارداری موضوعی کاملاً طبیعی در هر خانواده بوده و است که همان آخوندها هم استفاده می کنند . به نظر من این دگمهایی که تبدیل به ابزار تخریب شده است را باید زد بر سرش، تا این فرهنگ بیمار اسلامی ، ایرانی خرد شود !

از نظر من کلمات همه خوبند. اگر کلمه عشق مقدس است بقیه کلمات هم بار ارزشی خودشان را دارند . کاربرد نشان در زمین سیاست نه بد است و نه گناه . تا جایی که به موضوع سلیقه متفاوت افراد برمی گردد قابل فهم است . ولی ظاهراً عده ای خارج از کادر سلیقه فردی از این تابوهای کهن خوششان می آید! به کاربردن و استفاده از هیچ کلمه ای زشتی ندارد .

"در ادبیات ایران کم نبودند هنرمندان و نویسندگانی که علی رغم برخورداری از خلاقیت و توان بالایی هنری بعضاً به خاطر عدم رعایت عفت کلام عمومی و ایکس ریت کردن نوشته، شانس خود را برای ماندگاری در تاریخ از دست دادند! حتی مضامین طنز آلود به قصد افشاء و تمسخر آخوندها از سوی طنز پردازان مطرح نبایستی عنبر مویچه و ویزا برای ورود کلمات رکبیک و لومپنی در اینگونه آثار باشد!"

ماندگاری تاریخی...؟ ماندگاری تاریخی اگر در نوشتن نامه محترمانه و سرگشاده به جلال و دیکتاتور و ارتجاع و...چنین سبک قمر مساقی سیاسی است من که نیستم و خوشحال هم می شوم که در چنین تاریخی نمانم . هر فردی و تفکری روش خودش و مخاطب خودش را دارد . ایرج میرزا در تاریخ ادبیات ماندگار شده است هیچ مارکی هم به وی نمی چسبد . مینا اسدی شعر جاکشها را گفته و من هر وقت دلم از این جماعت " روشنفکر " می گیرد با او خلوت میکنم! شمیم جوان هم آهنگ خوانده که آدم اشکش می ریزد (به زور مرا کردی و به من گفתי جنده...) و همه می دانیم که ایرج میرزا هم بلد بود به سبک خیلی های دیگر که اسمی هم از آنها نیست محترمانه و مفنگی بنویسد. مینا هم خوش ذوق و طبع وسیع و خشمگینی دارد و خوب بلد است . شمیم هم بی سواد و بی تجربه نیست وبا همه واژه ها کار می کند. تمام کلمات حرمت دارند ؛ وظیفه این کلمات قرار دادی فقط رساندن مقصود است به خصوص در سیاست و طنز خیلی هم مزه دارد. پرهیز از خودسانسوری ؛ جواز ورود به دنیای زیبای "کلمه" را داده است !

میراث به جا مانده از هر انسان، به فراخور جایگاه اجتماعی، سیاسی ؛ و میزان درکش از دنیای ما در طی حیاتش متفاوت است . حدود ۹۰نود درصد که اساساً توی باغ نیستند و تا پایان عمرشان خیلی "ادبی و مردمی" فقط مشغول رتق و فتق امور فزیکتی هستند . بعضی از افراد تنها خاطره ای در ذهن باقی می گذارند، اما بعضی های دیگر حتی پس از مرگ هم میراثی از خود به جای می گذارند که بر زندگی انسان های دیگر و بر روند تکامل یک جامعه تأثیر می گذارد . تنها شرط آن پرهیز از خود سانسوری و اسیر کلمات نشدن است ! ادب کیلوی چند ؟ بگو بسوزه پدر محافظه کاری برای حفظ صورتکهای مؤدب فرهنگی یا مفنگی ؟! اساساً چه فرقی می کنه ؟